

Dar, în cele din urmă, iarna sosi.

Cu două săptămâni înainte de Crăciun, începură să cadă fulgi mari și ninse neîncetat timp de două zile și două nopți, așa încât totul fu învelit cu o pătură groasă de zăpadă. Și, în dimineața celei de-a treia zile, când Olle se trezi, cerul era de un albastru strălucitor și zăpada scânteia ca presărată cu milioane de steluțe.

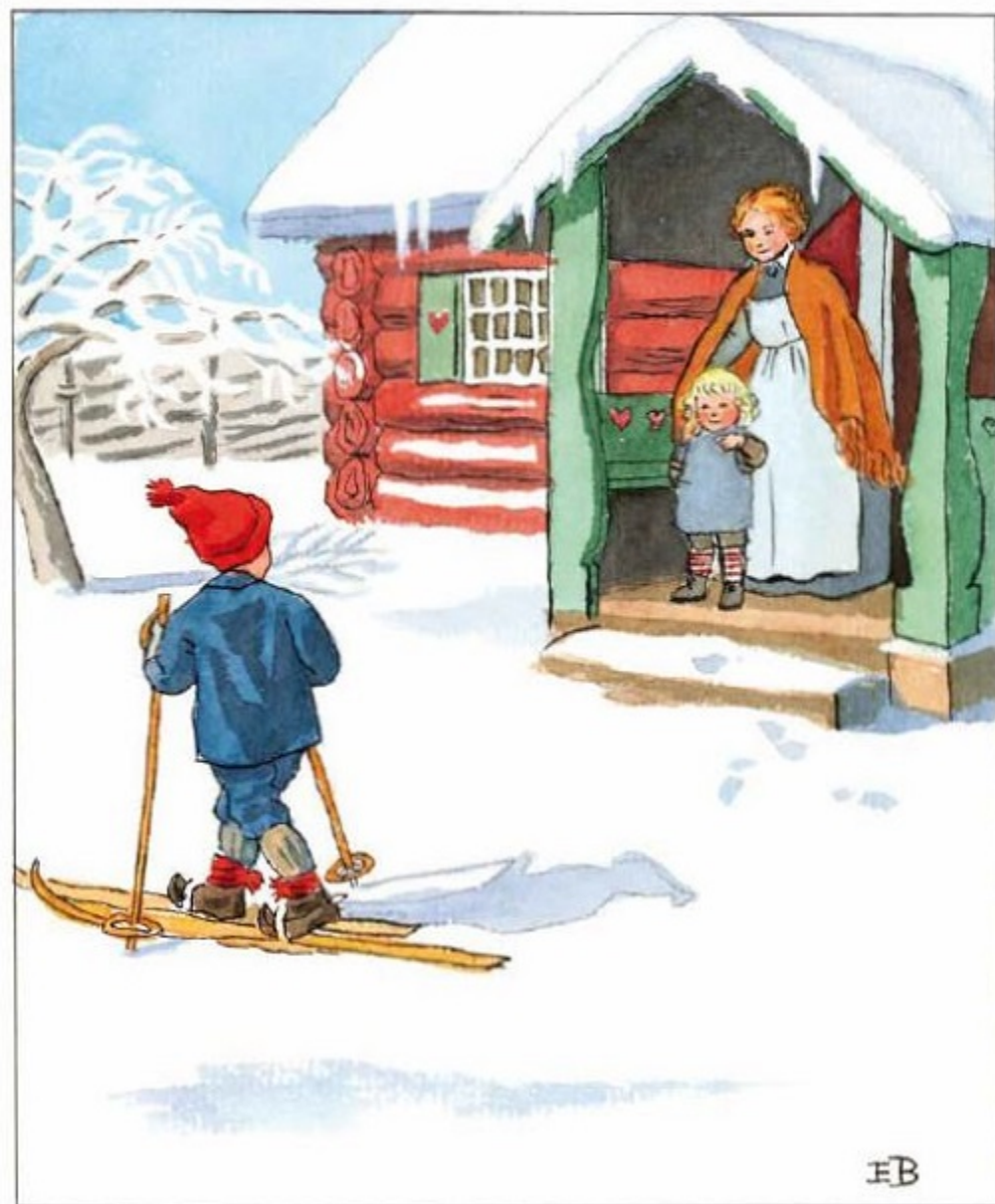
Tare se bucură Olle! Fu musai să se dea peste cap de trei ori în pat, așa de tare se bucură! Și hainele ajunseră pe el cu o viteză nemaipomenită, ba unele nimeriră cu spatele-n față.

Apoi se duse țintă la Mama:

— Mamă, pot să merg în pădure acum, de îndată?

— Copil drag, întâi trebuie să mănânci, îi spuse Mama, și-apoi trebuie să-ți pui haine groase, fiindcă azi e frig.

Olle dădu pe gât numaidecât terciul și laptele.

După aceea, Mama îi puse haina cea groasă și mănușile lungi, cu un deget, îi strecură câte un sendviș în fiecare buzunar și-i dădu voie să stea afară până la cină. Iar el își puse schiurile cele noi și le făcu cu mâna Mamei și Frățiorului, apoi străbătu ogorul cel mare și intră în pădure.

O, ce frumos era! Și, cu cât pătrundea mai adânc în pădure, cu atât mai frumos se făcea. Olle se simțea ca în castelul vrăjit al Regelui Iarnă, așa că strigă: „Rege Iarnă, îți mulțumesc că, în sfârșit, ai venit!”

În clipa următoare fu cât pe-acți să cadă pe spate de uimire, căci în fața lui apăru brusc un moș alb, care strălucea din cap până-n picioare. Olle făcu o plecăciune.

— Tu ești Regele Iarnă? îl întrebă.

— Nu, răspunse moșul, eu sunt Unchiașul Promoroacă. Nu-i așa c-am împodobit frumos pădurea azi?

— Tu ai făcut toată frumusețea asta strălucitoare? întrebă Olle. Arată-mi și mie cum faci!

— Uite, atâta fac, zise moșul, și suflă spre hăinuța cea groasă a lui Olle.

Respirația îi ieși din gură ca un nor alb, iar când norul dispăru, haina era acoperită cu un strat alb, strălucitor.

Moșul râse și-l trase ușor de-o ureche.

